

§ 2, altsaa Understøttelse for 70 Dage til Medlemmer, der var udelukket fra ordinær Understøttelse, fordi de havde opbrugt det 3 (4)-aarige Maksimum, eller fordi de ikke fyldestgjorde Arbejdsløshedslovens Krav om 10 Maaneders Arbejde i de sidste 2 Aar for Understøttelsens Udbetaling eller de i særlig Vedtægtsbestemmelse stillede Arbejdsbetingelser. Udgifterne til de nævnte Grupper Medlemmer i Henhold til Lov Nr. 180 af 23. Juni 1932 udgjorde ca. 5 Mill. Kr. og efter Direktoratets Formening maa et tilsvarende Beløb antages at ville medgaa til Understøttelse i 70 Dage i Tiden 1. Oktober 1933 til 30. April 1934 til nævnte Gruppe Medlemmer.

Det beregnede Beløb af 5 Mill. Kr. for 70 Dages Understøttelse maa efter Direktoratets Beregning forhøjes med ca. 1,5 Mill. Kr. som Følge af, at der efter Forslagets § 2 gives Adgang til Understøttelse til de inden 15. September 1933 indmeldte Medlemmer, der paa Grund af Karensaaret er afskaaret fra ordinær Understøttelse.

Det herefter anslaaede Beløb af 6,5 Mill. Kr. maa efter Direktoratets Beregning endelig forhøjes med ca. 4 Mill. Kr. under Hensyn til, at der efter Forslagets § 2 gives Adgang til indtil 140 Dages Understøttelse til de heromhandlede Medlemmer og at Hjælpen kan oppebæres indenfor et Tidsrum af 7 Maaneder, medens Udbetaling af Hjælp efter nævnte Lov Nr. 180 var begrænset til 6 Maaneder.

Udgiften efter Forslagets § 2 vil herefter kunne anslaaes til ca. 10,5 Mill. Kr.

3. Bestemmelserne i Forslagets § 4 vil kun faa Betydning for de inden 1. Oktober 1932 oprettede 6 Fortsættelseskasser (de tidligere Krisefonds).

De paagældende 6 Fortsættelseskassers Udgifter til Fortsættelseshjælp i Tiden 1. April til 30. September 1933 kan paa Grundlag af Indberetninger fra Kasserne anslaaes til ca. 2,3 Mill. Kr. Saafremt nærværende Lovforslag gennemføres, vil Medlemmerne i Regnskabsaaret 1933—34 kunne faa Hjælp i 140 Dage (nemlig 70 Dage efter Arbejdsløshedslovens almindelige Maksimum for Fortsættelseshjælp og 70 Dage efter Forslagets § 1) + det Antal Dage, hvert enkelt Medlem har oppebaaret i Tiden fra 1. April til 30. September 1933. Den ved Forslagets § 4 foreslaaede Adgang for disse Fortsættelseskasser til ved Beregning af de 140 Dages Maksimum at undtage den forud for 1. Oktober 1933 udbetalte Hjælp vil da for Kassernes Regnskabsaar 1933—34 faa den Betydning, at de Medlemmer, der i Halvaaret 1. April til 30. September 1933

har oppebaaret Fortsættelseshjælp og som derfor i Vinterhalvaaret 1933—1934 kun vilde kunne faa Hjælp i 140 Dage (70 Dage + 70 Dage efter Forslagets § 1) ÷ det Antal Dage, for hvilke der er ydet paagældende Hjælp i Sommerhalvaaret, nu vil kunne faa 140 Dages Hjælp ubeskaaret. Merudgiften for disse 6 Kasser efter Forslagets § 4 vil herefter højst blive lig den i Halvaaret 1. April til 30. September 1933 udbetalte Fortsættelseshjælp, der som ovenfor anført anslaaes til ca. 2,3 Mill. Kr.

Imidlertid vil en større eller mindre Del af de Medlemmer, der har faaet Fortsættelseshjælp i Sommerhalvaaret, paany komme i Arbejde eller overgaa til vedtægtsmæssig Understøttelse. Udgiften vil derfor blive mindre end 2,3 Mill. Kr., og det er af Arbejdsdirektoratet paa Grundlag af foreliggende Erfaringer om Opbrug af Maksimum for Hjælp skønsmæssigt beregnet, at Beløbet maa reduceres med 38 pCt. eller til ca. 1,4 Mill. Kr.

Efter de under 1—3 angivne Beregninger vil den samlede Understøttelsesudgift efter Forslaget kunne anslaaes til 5,9 + 10,5 + 1,4 Mill. Kr., eller i alt 17,8 Mill. Kr., der foreslaas afholdt af Statskassen og Kommunerne med henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$.

Med Hensyn til Udgiftsberegningerne henvises i øvrigt til den som Bilag optrykte Skrivelse af 16. September 1933 fra Arbejdsdirektoratet.

Til § 1.

Ved Bestemmelserne i denne Paragraf gives der de Medlemmer, der i Tiden fra 1. Oktober 1933 til 30. April 1934 opbruger det i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 8, fastsatte Maksimum for Fortsættelseshjælp af 70 Dage indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder Adgang til indtil 70 Dages yderligere Fortsættelseshjælp, dog kun under Forudsætning af, at de opfylder de almindelige Betingelser i Arbejdsløshedsloven for Adgang til Understøttelse fra Fortsættelseskasse, herunder at de har opbrugt den ordinære Understøttelse.

Endvidere er det naturligvis en Forudsætning for Hjælpens Ydelse, at paagældende Fortsættelseskasse opfylder de i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 5—7, fastsatte Betingelser for at være aaben for Udbetaling.

Ogsaa Medlemmer af de inden 1. Oktober 1932 oprettede 6 Fortsættelseskasser har Adgang til Hjælpen efter § 1; med Hensyn til den særlige Bestemmelse for